

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V zmislu §. 17. društvenih pravil sklicuje se

OBCNI ZBOR

delniškega društva

„Národne Tiskarne“

na dan 2. maja 1897. leta

ob 11. uri dopoldne

v prostorih „Národne Tiskarne“.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednikovo.
2. Bilanca „Národne Tiskarne“ za leto 1896.
3. Nasvet upravnega odbora o izplačanju dividende.
4. Volitev pregledovalcev računov.
5. Posamezni nasveti.

Opomnja: §. 16. Kdor v občnem zboru hoče glasovati, mora svoje delnice vsaj pet dni pred občnim zborom v društveno blagajnico uložiti.

Upravni odbor „Národne Tiskarne“.

Častiti gospodje volilci!

Ta teden izbrati Vam bode v občinski svet može svojega zaupanja, katerim hočete izročiti skrb za napredek in blagostanje stolnega mesta.

Koliko lepega in koristnega je tekom let in sosebno po potresni katastrofi storil občinski svet, to mora videti in čutiti vsak, a marsikaj, kar se je sklenilo zadnji čas, čaka še izvršitve.

Občinskemu svetu je naloga, da z vsemi silami in neutrudljivo deluje v prenovljenje in v povzdigo naše, vsem tako mile bele Ljubljane.

Izvrševalni odbor národne stranke priporoča Vam v ta namen kandidate, o katerih je prepričan, da imajo voljo in zmožnost, delovati za Vašo blaginjo.

Kandidatje národne stranke za

I. volilni razred,

ki voli v petek, dné 30. t. m., so gospodje:

Ivan Gogola, c. kr. notar in posestnik;

Fran Grošel, trgovec in posestnik;
dr. Josip Stare, c. kr. finančne prokurature pristav in posestnik;

Ivan Velkaverh, posestnik in tovarnar;

Fran Žužek, c. kr. nadinžener in posestnik.

Častiti gospodje volilci! Ako zjedinite svoje glasove za kandidate, katere Vam priporoča izvrševalni odbor národne stranke, pripomogli boste k taki popolnitvi občinskega sveta, katera bode v sebi imela poročstvo za uspešno in tudi plodonosno delovanje njegovo.

Volite torej soglasno!

V Ljubljani, dné 28. aprila 1897.

Za izvrševalni odbor národne stranke:

Dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški
predsednik.

Bodoča trocarska zveza za Balkan.

V izredno resni dobi sta se sešla avstrijski cesar in ruski car v Peterburgu. Na Balkanu vro; neke tajne sile delujejo neutrujeno proti Slovanstvu, zlasti pa proti Rusiji, a Grki nadaljujejo vzlic nevarnim porazom trdovratno svojo vojno proti Turkom. Nevarnost velikega požara, ki se more raztegniti do malega na vse velevlasti, pa postaja čim dlje večja. — V tej nevarni dobi se hoče ustanoviti trocarska zveza za Balkan.

Jasno je, da imata Nemška in Rusija skupni interes, da paralizujeta vpliv Anglije, ki je v tajni zvezi z Grčijo. Ako se vsled poboda nemškega cesarja na Dunaju in vsled sestanka našega in ruskega carja res ustanovi trocarska zveza, v kateri bi pre-

vzela vodstvo Ruska, tedaj nastane vprašanje, se li bode brigala Angleška še kaj za rešitev balkanskih homatij, ali bo pustila vse na miru, kakor je pustila armensko vprašanje, katero je izzvala lani na škodo ruskem ugledu v Mali Aziji. Egoistična Anglija, ki je delala v krečanskem in v grškem vprašanju vedno zgago, je sedaj prav vesela, ker je obrnjena pozornost vseh velevlastij na razplet grško turške afere; nepaznost velevlastij hoče namreč izrabiti v to, da dobi čim preje v svoje roke istočno obalo Afrike, kjer imajo Nemci nekaj kolonij. Zato je Nemčija proti Angliji; Rusija pa želi oslabiti Anglijo radi orijenta in radi Azije. Nasprotovanje Angliji združuje torej dva tako nasprotujoča si elementa kakor sta slovanska Rusija in Velikonemčija. Kmalu se pokaže, se li izpolni želja Nemčije ter se ustanovi trocarska zveza. Ako se izpolni, potem bode Grška, hujskana od Angležev, menda mirovala. Ako pa ne pride do zveze v Peterburgu, uprizori Anglija s svojim denarjem v Makedoniji, za hitrom Turčije bržčas velik ustanek, in ves balkanski konflikt se bode začel razvijati drugače.

Avstrijo in Rusijo pa vežejo interesi, katere morata braniti na balkanskem polotoku. Avstrijsko, nemško in rusko časopisje govori o nujnosti, da se vzdrži „status quo“ turškega cesarstva. Ta „status quo“ je torej temelj nove trocarske zveze za Balkan.

Še nedavno se je hlinila Nemčija, da se ne meni kar nič za balkanske odnošaje. Slavne so besede Bismarckove, da noče žrtvovati Nemčija za rešitev balkanskega vprašanja kostij niti jednega pomoranskega grenadirja. Nu, danes govori Velikonemčija že povsem drugače! Ravnodušnost Nemčije je bila le navidezna, v resnici pa se je zanimala najbolj intenzivno za Balkan. Znano je, da nemški časniki na dopustu učé turško vojsko. A zakaj se brigajo Nemci za Turčijo? Zato, ker se boje v slučaju razpada Turčije, da se okrepe slovanske balkanske države, pa da se raztegne s pomočjo Grčije vplivnost sovražne Anglije. — Tudi Avstrija ne želi, da se poveča na Balkanu moč Slovanov,

LISTEK.

Marta Timar.

Spisal Koloman Mikszath.

Dobre so vse in večinoma tudi plavolase one mlade žene v mestecu, a najboljša in najbolj plavolasa je bila Marta Timar.

Odkar je pa oženjena, opaziš le redko kdaj nasmeh na njenih ustnih. Poprej si videl čisto nje najsrčnejši nasmeh, a sedaj nje najžalnejši. S svojo srečo ni nikogar težila, in tudi z žalostjo ne stori tega. Ne razodeva je namenoma. Ali njen blede obraz, ta vedno bledejši obraz, pripoveduje dan za dnevom vsakomur, kar itak že vsakdo ve.

Njen mož jo je lahkomišelnó in neusmiljeno zapustil. In vender je bil priden mlad človek, najpridnejši in najizurjenější tesar v vsem okraju. Kdo bi veroval, da bo varal to angeljsko dobro ženo, da bode noč dveh goljufnih črnih očes njegovo srce tako zaslepila, — da bode z ono pobegnil v svet, da se tam pogubi!

Nobenega poročila ni dobila o njem. Kdo vé, kam ju je vedla pot! Cestni prah, v katerem so se izgubljale njune stopinje, tega ne pové, sapica ne izda, kje da sta, šumljajoče listje tega ne pravi dovolj glasno, dasi govori o tem!

Zdaj jo nazivljejo vdovo po živem možu. —

Če bi bil vsaj jedno besedico izpregovoril, ko jo je zapustil, ne bi bilo lepi plavolasi ženi tako hudo pri srcu! Da bi jo vsaj še jedenkrat poljubil, če tudi mrzlo, ako tudi prisiljeno, — da bi ji bil le rekel: „Nikdar več me ne vidiš, kajti drugo ljubim, drugi posvetim svoje življenje...!“

A ukradel se je od doma, tako sta se bila z ono domenila. Odšel je in ni se več vrnil. In od tega je že jedno leto, polno leto!

A povrne se zopet! Prav gotovo! Saj Peter ni hudoben človek! Srce je imel vedno dobro, ni mogoče, da bi bilo nakrat tako pokvarjeno postalo. Ta ženska mu je morda zmedla pamet, se mu morda urinila v srce, a to je le nepravna barva, ki s časom izbledi in izgine. Povrne se zopet!

Marta Timar je upala, in ako so ji mej šivanjem padle škarje iz naročja, je vselej izdihnila: „O, da bi se započile v desko“, in ako je skozi okno zagledala vzletevšo srako, vzdihnila je vedno: „Da bi se le vsedla na našo streho!“

A niti škarje, niti srake niso hotele lsgati. Zvečer je sedla pred vežo, od tu je videla daleč — po vijčci se cesti do tja, kjer so se oblaki dotikali zemlje.

Svojo malo ročico je držala v senčilo nad lepim bledim obrazom in tako je zrla na ono skrivnostno listino, na kateri so se kot posamezne črke

*) Zelo razširjena vraža, znamenje poseta.

pojavljali težki vozovi, kramarji, popotniki, in kdo ve kake druge prikazni še vse.

Vaščani so hedili pogosto mimo nje, jo tudi pozdravljali, a ona tega ni opazila. „Marta pričakuje svojega moža“, so si šepetali in se nasmehovali.

In vender je imela uboga Marta prav! Njeno srce je več vedelo, več slutilo, nego so mogli vedeti vsi modrijani tega sveta. Ko je neko dopoldne z veliko skrbljivostjo prilivala tobakovim listem, (vrvivši se, je moral mož vender po zimski kaditi iz svoje pipice!) je ustopila stara, kozava ženica na dvorišče, donesla ji je sporočilo.

„Prihajam od tvojega moža, Marta! Prosi te, da mu odpustiš! Kesa se tega, kar je storil. — Tam v tretji vasi, v Gozonu dela, ravnokar popravlja kositarški cerkveni stolp. Ne upa se, da bi došel sam, ker se boji, da se preveč huduješ nanj. Ako mu odpuščaš, pridi k njemu! To ti sporoča.“

„Idimo“, je rekla krotka plavolasa žena. Odložila je črno ruto in vzela za na pot ručečo, praznično, Petrovo najljubšo barvo. In — saj se tudi lepše podá za ta lepí dan... .

Na zvonik se je imel nasaditi pozlačen križ. Njena milost, gospa oskrbnica je porodila dvojčka, in v proslavo tega je iz veselja napravila cerkvi to darilo.

„Kdo od vas, mladiči, prevzame to delo?“ je prašal Mihael Rögi, tesar.

Rusija pa ima v Sibiriji in v Mali Aziji še toliko opravila, da se ji sedaj še ne zdi primeren čas, ko bi se pokazala evropska vrata — Turčiji.

Bojazen pred mogočno Anglijo, pa strah, da bi mogli balkanski odnosi zaplesti tri najbolj interesovane velevlasti v boj z nedoglednim izidom, drži torej Avstrijsko, Nemško in Rusko v zvezo, ki bi čuvala, da se na Balkanu ne premakne ničesar. — Ta zveza je zategadelj najvažnejši namen poseta avstrijskega cesarja na ruskem dvoru. Ako se trocarska zveza ustanovi na trdni podlagi, potem se onemogoči zahrbtno spletkarenje egoistične Anglije, zajedao pa se ustanovi najboljšo jamstvo, da se evropski mir še dolgo ne bo skalil. Ako pa se pogajanja razbijejo, bati se nam je na slovansko grškem jugu še najusodnejših viharjev.

V Ljubljani, 28. aprila.

Podeželenje šole. Klerikalci delajo na to, da po podeželenju šole vsaj v nekaterih deželah dobe v roke. Nemško-liberalni listi razglashajo, da bi za to, da se šolska zakonodaja prepusti deželnim zborom, bilo treba v državnem zboru dvetretjinske večine, ker določa ustava, da spada šola pod državni zbor. „Vaterland“ in drugi klerikalni listi pa sedaj dokazujejo, da take večine ni potreba. Njih dokazi so pač malo šepavi, a razkrivajo jasno želje avstrijskih klerikalcev. Za nas Slovence bi gotovo ne bilo v korist, če se šolska zakonodaja prepusti deželnim zborom, kajti v deželnih zborih razmere niso ugodne.

Osnova slovaške gimnazije prepovedana. OI kar je vlada zatvorila slovaške gimnazije, katere je narod vzdrževal z vso poštrevostjo, nimajo Slovaki nobene srednje šole. Hoteli so Slovaki zatorej na svoje stroške slovaško gimnazijo ustanoviti in so nameravali osnovati društvo, ki bode nabralo potrebna sredstva in ta zavod osnovalo. Za gotovo so upali, da se jim to ne bode zabranjevalo, ker po ogerskem narodnostnem zakonu imajo državljani slednje narodnosti s svojimi sredstvi ali združenjem pravico, snovati višje, srednje in ljudske šole. V ta namen imajo pravico, si snovati društva, sklepati njih pravila in na podlagi potrjenih pravil denar nabirati. Slovaki so na podlagi tega zakona vlani v januarju vladi predložili pravila, a njih vloga se je rešila te dni. Minister notranjih stvari je osnovo takega društva prepovedal, ker je za višje izobraženje slovaške mladine že dovolj skrbjeno na sedanjih državnih šolah in ker Slovaki nimajo lastnih šolskih knjig, rabile bi se češke šolske knjige. Kako je na Ogerskem preskrbljeno za višje izobraženje slovaške mladine, vidno je iz tega, da se na nobeni državni gimnaziji slovaščina niti kot predmet ne poučuje. Ministrov ukaz je popolnoma nezakonit. Njega ne briga, če so slovaške šole potrebne in kakšne knjige se bodo rabile, to je stvar učnega ministra. Minister notranjih stvari ima samo potrditi društvena pravila. Nov dokaz, da na Ogerskem vlada le surovo nasilje.

„Jaz“, je odgovoril Peter, „jaz gospod mojster!“
„Pojdi raje ti, Samuel Belindek! Ti Peter, si že nekoliko preneokreten.“

„Nikdar se nisem čutil čvrstejšega in mlajšega.“
„Rad ti verjamem. Oprostil si se svojih spon. Torej si jo vender le spodil? Hm! A ni bila na pačna ženska, kaj, Samuel?“

Peter je povedil glavo in počasi in čmerno odgovoril: „Prenasitil sem se je! In, da govorim resnico, kar je okroglo, se opoteka.“

„In tako se je tudi od tebe opotekla? Čuješ, Samuel? Hehehe! Ti nepridiprav! A zdaj boš tudi križ nasadil.“

Peter je Samuela pogledal zaničljivo, a mirno.

„Zakaj Samuel, gospod mojster? Jaz ga že še nasadim. Pričakujem nekoga od nekod. Srce mi utriplje od negotovosti, jeli pride ali ne. Že radi tega grem na stolp, da zrem daleč na okrog, daleč tja, do konca okrajne ceste.“

„No, pa bodi! Torej podvizaj se, sam ti podam, kadar boš gori, križ iz vrhne line.“

Peter je bil kaj hitro na vrhu, plezal je spretno po lesenem ogradju kot veriverica.

„Sem s križem“, je zaklical, pripognivši se, „da ga hitro nasadim.“

„Tukaj, sinko.“

Peter je splezal še višje, in ko je bil povsem na vrhu, prežal je proti bagyjanski cesti.

„Tam pribejati. To je Marta! Teče pred starko,

Bosenska kmetijska deputacija na Dunaju. Že ko je bil cesar v Zagrebu, se je neka bosenska deputacija bila prišla pritoževati, da se v Bosni kmetom kratijo pašniške pravice. Bosenska vlada je stvar pojasnila, da zemlje, ki je že obdelana, ni mogoče kmetom vrniti za pašnike, sicer pa imajo kmetje še dovolj pašnikov. Poslednje pa ni bilo resnično. Bosenski kmetje so sestavili neko spomenico, da stvar predlože vladarju. Ko so za spomenico iskali podpisov, je dala bosenska vlada devet kmetov zapreti. Štirje so skrivaj odšli na Dunaj. Oadu so čakali 16 dnij, da dobe avdijenco pri cesarju, katero jim je obljubil izposlovati minister Kallay. Minister je celo obetal, da je sam predstavi vladarju, a potem ni imel nikdar časa. Deputacija je, boječ se, da jo z odgonom ne odpravijo v Bosno, izročila cesarski kabinetni pisarni spomenico in prosila za osebno varstvo. Prošnjo kmetov glede osebnega varstva se je uslišala in dalo se je sledajemu 25 gld. za pot v domovino. Kaj se stori glede pašniških pravic, se še ne ve. V cesarski kabinetni pisarni so se jako čudili, da so take razmere, da bosenski kmetje celo za osebno varnost prosijo. Morda naposled tudi na Dunaju spoznajo, da Kallayeva uprava Bosne in Hercegovine ni tako vzoraa.

Balkanske slovanske države delajo sedaj nemškemu časopisju velike skrbi. Homatije, ki so nastale vsled grško-turške vojne, niso nastale brez upliva na ostalo krščansko prebivalstvo Balkana, ki je jedino navzlic različnim političnim nasprotstvom, kadar se gre proti — Mohamedancem Turkom. Vse kaže, da je velika nevarnost, da posežejo tudi Bulgari, Srbi in Črnogorci v boj, ako se ne ustanovi kmalu trocarska zveza za Balkan, ki bo imenovane male slovanske države prisilila k miru. Ideja velike Srbije se baš sedaj zopet pojavlja. Bulgarski zastopnik v Carigradu je že zagrozil sultanu, da se Bulgarija mobilizuje, ako turška vlada ne izpolni takoj beratnih zahtev. Turčija je torej v škripcih in sam ruski zastopnik Nelidov je na prošnjo sultana pozval Markova, naj vpliva pomirjevalno na Bulgare. Tudi Srbi so jako bojeviti. Mobilizacija srbske in bulgarske vojske, ki sta obe vrlo izvežbani in oboroženi, pa se more izvršiti v 3 do 4 dneh.

Posredovanje velevlastij. Sedaj, ko so Grki tepeni, se že začneja urivati evropska diplomacija, da bi posredovala. Francoski in nemški vladni listi pišejo, da naj Grška nekoliko odjenja in se obrne do velevlasti. S tem hočejo dati razumeti Grkom, kaj naj store. Nemški listi malo bolj osorno pišejo proti Grški, francoski pa jako laskavo. V Atenah in Carigradu pa najbrž nimajo posebnega veselja obračati se do velevlastij, ker so se prepričali, da je evropska diplomacija s svojim posredovanjem glede Krete naredila popoln fiasko. Velevlasti iščejo svojih koristij, njih jedinstvo je pa samo slepilo.

zdaj jo zavijata v vas.“ Srce mu močno utriplje, čuti, da ga nekaj davi, roka se mu trese, pred očmi se mu stemni.

„Hola, Peter, ali je že nasajen?“

Prestrašen in s tresočim glasom odgovori: „Na katero glavico naj ga nasadim?“

Stari tesar je zbledel, se prekrižal v stolpovem oknu in žalostno mrmral: „Nasadi ga, na katero hočeš.“

Saj je bila le jedna glavica! Samo oni, kogar je zadela omotica, mogel je videti dve ali tri. Starec je vedel, kaj da pride.

Kakor divji je hitel doli po stopnicah, vedel je, da ko pride doli, bo Peter že tudi doli, — da, ta bo že mnogo dalje, — že v večnosti. Istodobno sta došla mož in žena k stolpu. A on iz visočine — mrtav.

Marta se je vrgla nema na umrlega, ga poljubovala in dolgo držala v krčevitem objemu.

Ko so jo siloma odstranili, bil je njen otožni obraz tako mil, tako miren kot običajno. Ni imela niti besede niti solze.

Obrnila se je, še jedenkrat se ozrla na mrtveca in se zgrudila. In potem je zopet vstala, prišla z železno pestjo starke in jo vprašala z zamolklim glasom: „Zakaj ste me dovedli sem? Kje ga bom zdaj pričakovala?“

In šele zdaj so se ji ulile solze kakor iz zagrajenega potoka.

Dopisi.

Z Bleda, 26. aprila. Županov stol je zopet zasedel gosp. J. Peternel, kateri se je bil pred 3 tedni tej časti odpovedal. To je najvažnejša novica iz našega kraja. Volitev se je vršila preteklo soboto in sicer s glasno, kar je najboljši dokaz, koliko zaupanja uživa stari, ali prav za prav novi naš župan. Ne nezaupečna za dež. poslanca gosp. J. Azmana, katero je on podpisal, ne njegova dva predloga, da bi se nastavil za poletni čas policaj in da bi se zidala ubožna hiša, mu nista izkopala tal, kakor bi nekateri radi in kakor bi tudi rad znani „Slovenčev“ dopisnik. Umljivo je, da so poročila v „Slovencu“ o nas vedno strankarska in tako v neresnico zavita, da si ne more nikdo narediti jasne podobe o naših razmerah, nego nas vsak sodi bolj krivično. To ni nič čudnega! Kajti dopisniku ne gre vse po volji, ker si ne damo vsakemu nepoklicanemu v naše zadeve mešati in si zapovedovati, in zato on zavija resnico in razliva jezo nad nami liberalci, oziroma klerikalci. Kakor znamo, ni pri nas več toliko liberalcev, kolikor jih je naredil „Slovenec“ pred leti, kajti naš divni Bled je po nedolžnem razupit kot „skrajno liberalno gnezdo“ (glej „Slov.“ št. 48). Ali je bila nezaupečna dež. poslanca g. J. Azmanu potrebna ali ne, o tem se nočemo prepirati. Vsemu svetu je iz časnikov znano, da je naš občinski odbor preteklo jesen sklenil soglasno, prositi g. poslance, naj deluje na to, da se upeljuje neposredne tajne volitve, kar je g. poslanec tudi obljubil. Če torej obljube ni spoinil, je bila nezaupečna na mestu. Njega sicer nismo želeli imeti za poslance, ali zdaj mora zastopati koristi vseh volitvev brez razločka, ne pa samo svoje stranke. — Kar se tiče policaja, se bo moral pri nas nastaviti, naj bo občinski odbor z njim zadovoljen ali ne. Vlada ga namreč na podlagi zakona zahteva in je v ta namen stavila že 3% na občinske doklade brez naše vednosti in brez našega dovoljenja. Glede ubožne hiše je občinski odbor že pred dvema letoma sklenil, da se ima zidati. Naš župnik bi seveda rad ta denar porabil za cerkev, če bi ga mogel in smel. S tem, da govori javno zoper ubožno hišo, kaže malo krščanskega usmiljenja do ubogih. To nepremišljeno govorjenje mu zopet zidani cerkve bolj škodovati, kakor mu bo ljubo. Neresnično pa zopet poroča „Slovenčev“ dopisnik, da se bodo vsled zidanja ubožnice povišale doklade. Grajšček Muhr, kateri je gotovo ne bo potreboval in kateri plača toliko davka, kakor kaka mala vas, daroval je prostovoljno 500 gld. in g. Luckmanu tudi toliko. Z vsemi darili se je ubožnega denarja nabralo nad 5000 gld. Ta svota bo gotovo zadostovala, da ne bo vsled tega zidanja treba prav nič povišati doklad. To so tiste tri točke, zaradi katerih so g. Peternelu odborniki izrazili zaupanje s tem, da so ga zopet volili jednoglasno za župana. Prvi svetovalec, g. H., kateri je vodil tačas županstvo, pa je bil toliko netakten, da še g. Peternela kot odbornika k tej seji povabil ni. Zakaj ne, si lahko vsak sam misli. Kakor povsod, se gre tudi pri nas samo za komando. Ker župnik nima povsod prve besed, hujska zoper župana, zoper občinski odbor, zoper bralno društvo in zoper vsacega, kdor ni z njim. Pri tem bogoljubnem delu mu na vsa moč pomagata župnik Kačar z Bohinske Bele in kaplan Jakelj iz Ribnega. Žalostno, a resnično!

Istinič.

Z Dunaja, 26. aprila. Kakor je že „Slov. Narod“ svoječasno poročal, namrava „Slovansko pevsko društvo“ začetkom maja prirediti velik koncert. Odkar je stopil na čelo pevskega zbora naš rojak g. Hubad, začelo se je v društvu novo življenje. „Slovansko pevsko društvo“ goji sedaj muzikalno umetnost v velikem slogu, postati hoče, v kolikor to že ni popreje bilo, središče slovanske pesmi na Dunaju. A žal, da se ima tudi v dosego tako idealnega smotra, baviti z marsikakimi težavami, s težavami, katere povzročujejo člani pevskega društva sami. Zlasti obisk pevskih vaj ni tak, kakoršen bi moral biti. Pred vsem je žalostno znamenje, da se društvu odčitujejo slovenski dunajski visokošolci. Slovenski akademiki, kateri imajo v svoji sredi toliko izbornega pevskega materijala, da jih radi tega zavidajo drugi danajski Slovani, bili so že dolgo vrsto let najmočnejši faktor v društvu, katero je bilo ponosno na slovanske akademike-pevce. Pričakovati je bilo, da se v trenutku, ko stopi na čelo pevskega zbora Slovenec, število slovanskih akademikov v društvu pomnoži. Pričakovati je bilo, da bode naš Hubad uplival nanje kakor magnet, da bode vsak dunajski Slovan, kateri čuti sposobnosti petja v sebi, z veseljem vstopil v „Slovansko pevsko društvo“. To se je sicer deloma tudi zgodilo in zlasti damski zbor, kateri je sploh jako marljiv, se je vsled tega skoraj potrojil. A majhno je število slovanskih akademikov-članov. Poznamo mnogo dunajskih slovanskih visokošolcev, ki so na glas kot dobri, izurjeni pevci, kateri pa iz same komoditete ne vstopijo v društvo, v katerem bi mogli v muzikalnem oziru le kaj pridobiti! Nočejo žrtvovati par ur na teden v namen, ki je gotovo plemenit, ne glede nato, da je njih narodna dolžnost vstopiti v društvo. Vpisanih je sedaj k večjemu deset slovanskih akademikov, kateri res obiskujejo redno pevske vaje, drugi so člani samo na papirju, ali pa še tam ne! In zlasti k zadnjim skušnjam hodi bore malo slovanskih visokošol-

cev! Vemo sicer, da so vzrok temu deloma tudi velikonočne počitnice. Nočemo in ne moremo v tem oziru slovenskim akademikom-pevcem količkaj podtikati, saj ta počitnice vsak rad preživi v domovini, ali vendar bi ne bilo baš pretežno, zlasti onim pevcem, kateri so se tudi pred počitnicami udeleževali pevskih vsaj za nekoliko dnaj skrócić počitnice, ter se žrtovati za ravno nameravani koncert. Saj je „Slov. pevsko društvo“ to samo uvaževalo, ter preložilo koncert od 3. na 7. dan maja! Naj se naše besede ne umevajo napačno! Prosimo slovenske akademike, da vsaj v bodočem letu pristopijo v velikem številu „Slovanskemu pevskemu društvu“, da postanejo v njem zopet oni trden stebel, kateri so bili slovenski akademiki v njega prospah v minulih časih! To so dolžni slovenski visokošolci storiti slovenski narodni česti, vodji Hubadu, ideji slovenske pesmi!

Slovenski visokošolec.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28 aprila.

— (Občinske volitve.) Pri današnji dopolnilni volitvi iz drugega razreda je bilo oddanih 525 glasov. Izvoljena sta bila narodna kandidata in sicer inženjer g. Pavlin s 330, notar g. Plantan z 299 glasovi, dočim je dobil nemški kandidat, hrastničar urdnik g. Dzimešky 218 glasov in je torej propal. Nemški volilci so na glasovnice zapisali največ samo ime svojega kandidata, le izjemoma je kateri glasoval tudi za jednega izmed slovenskih kandidatov. Jako čudno in malo častno ulogo so pri današnji volitvi igrali tisti agitatorji, kateri, so pri volitvi iz III. razreda vodili akcijo „meščanskega volilnega odbora“, in se sicer pri vsaki priliki pehajo bodi za klerikalno stranko ali za Gregoričovo strancičo. Ti močje so danes lovili znane jim narodne volilce in jim prigovarjali, naj črtajo ime jednega narodnih kandidatov in naj zapišejo na njega mesto ime nemškega nacionalca Dzimeškega. Iz svoje iniciative tega niso storili, nego brez dvoma po naročilu Klerikalna stranka je svojim pristajšem pač priporočala, naj se volitve ne udeleže in to isto je storil tudi meščanski volilni odbor, v istini pa agitujeja po svojih ljudeh očitno za nemške kandidata in zoper slovenske, kar je škandal!

— (Porotno sodišče.) Za prihodnje zase danje porotnega sodišča, katero se začne 31. maja, so bili izrečani kot porotniki naslednji gg.: Binder Karol, mizar in hišni posestnik, Branke Rajmund, blagajnik okrajne bolniške blagajnice, Česaovar Janez, krčmar in hišni posestnik, Dolinar Janez, branjevec, Gorše Anton, kantier in hišni posestnik, vsi v Ljubljani; Gasperin Jakob, ključar v Škofji Loki; Hauptmann Adolf, peskar in hišni posestnik, Jankovič J., prevaževalec in hišni posestnik, Jubačin Janez, trgovec, Kajzel Alojzij, trgovski poslovodis, Krisper Josip, trgovec in hišni posestnik, Kuzc Matija, krojaški mojster in hišni posestnik, vsi v Ljubljani; Kreuner J., posestnik zemljišč v Kranju; Komotar Anton, c. kr. notar na Vrhniki; Lavrenčič Josip, blagajnik mesnega uživalinskega zakupa v Ljubljani; Lenček N., c. kr. notar v Škofji Loki; Lenassi Julij, posestnik v Gor. Legatu; Lenarčič Josip, posestnik in tovarnar na Vrhniki; Maršič Anton, krojaški mojster v Ljubljani; Moro Viktor, prokurist v Ljubljani; Myer Peter, krčmar v Kranju; Naglas Viktor, prodajalec pohištva, Ozeje Ferdo, deželno-blagajni oficijal, Pavločič Franjo, hišni posestnik, Perdan Janez, trgovec in hišni posestnik, Pirnat Janez pekovski mojster in hišni posestnik, Podlesnik Jan., usnar in hišni posestnik, vsi v Ljubljani; Pučnik Konrad, posestnik zemljišč v Kranju; Róger Janez sen., trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Rohman Vičar, trgovec v Ljubljani; baron Rechbach Friderik, graščak na Bedu; Schmitt Ferdo, trgovec in hišni posestnik, Sappantschitsch Leo, hrastničar oficijal, Šarabon Andrej, hišni posestnik in trgovec, Velkoverh J., posestnik, Žužek Karol, pekovski mojster, vsi v Ljubljani. — Namestovalni porotniki: Accetto Jakob, sidarski mojster in hišni posestnik, Dolenc Ludovik, disponent, Flander Franjo, mizarški mojster in hišni posestnik, A. pl. Franken, komptoirist, Štupar Franjo, pristav pisarne kmetijske družbe, Umberger Anton, trgovski pomočnik, Zamejc Gregor, pekovski mojster in hišni posestnik, Perne Matija, čevljarški mojster in hišni posestnik, in Pečlep Anton, trgovec in hišni posestnik, vsi v Ljubljani.

— („Slovenskega planinskega društva“ izlet k Sv. Joštu) ki je bil določen na pretečeno nedeljo, se je radi neugodnega vremena preložil, in sicer na prihodnjo nedeljo, t. j. 2. majnika. Izlet vti se ob ugodnem vremenu. Odhod zjutraj ob 7. uri 10 m iz Ljubljane. Nstančneji vsopred pričeli bomo v petek.

— (Cistercijenzi v Zatičini) Vest, da se bočejo Cistercijenzi zopet naseliti v Zatičini in da so kupili ondotni samostan, ni razen „Slovenca“ in njegovih pristajšev nikogar oveselila, toliko manj,

ker bi naselitev Cistercijenzov bila kmetakemu prebivalstvu na materijelno škodo in bi po nepotrebnem obremenila državni zaklad. Na srečo še ni stvar končno dognana in zategadelj se nam zdi umestno, da stvar pojasnimo. Pogodba radi nakupa zatiškega samostana še ni potrjena. Cistercijenzi zahtevajo namreč, naj prevzame država vsaj 9 patronatov, kar bi povzročilo državi znatnih in nepotrebnih stroškov. Vlada tega sama ne more dovoliti, nego mora dobiti dovoljenja obeh zborov. Kadar pride stvar v parlament, skrbeti boče, da se pojasni in če le mogoče, da se naselitev Cistercijenzov prepreči, še posebno zategadelj, ker bi to bilo na škodo kmetovalcem. Sledaji so imeli doslej v zakupu mnogo sveta, spadajočega k zatiškemu samostanu in plačevali zanj primeroma malo zakupnino. Naravno je, da bodo Cistercijenzi te zakupnine postavili na suho in ker imajo kakor vsi redovi tudi Cistercijenzi lepe krajcarje na razpolaganje, pokupili bodo kar mogoče največ sveta, da svoje posestvo lepo zaokrožijo. Kmet je revež in pod uplivom duhovniške avtoritete se da lahko njeti, da proda svoj svet. S takim pokupovanjem zemljišč bi se pospeševalo proletariziranje našega kmetijskega prebivalstva in v to ne more in ne sme privoliti noben pošten prijatelj slovenskega kmeta.

— (Iz Zagorja na Pivki) se nam piše: Prerano premislemu dr. Antonu Bilcu odkrijejo dne 2. maja l. l. njega znanci in prijatelji spomenik na pokopališču Sv. Pavla pri Zagorju. Slavnost se vrši z molitvami na pokopališču Sv. Pavla pri Zagorju ob 1/2 5 uri popoldne, s petem, govorom in z odkritjem spomenika. Zatem sestanele znanec in prijatelj pokojnikovih v sobi „Bial. društva“ v Zagorju. — Pri sestanku petje domačega pevškega zbora. Znanci in prijatelji blagega pokojnika blagovole naj se udeležiti te slovesnosti v polnem številu, da primerno praznujemo spomin občje priljubljenega pokojnika. Gospodom udeležnikom, ki pridejo z železnico do postaje Št. Peter, stal boče voz na razpolago ob 1/4 4 uri popoldne istega dne.

— (Grand Hotel Suda) ali bivša „ogerska krona“ je preve vrsta hotel in gostilna v Gorici, a kar je za nas glavno — je v naših rokah, je slovenski hotel. Polez priprostejšje gostilniške sobe za oče družbe ima dva velika salona, posebno lep vitai salon in za poltavo doba lep vrt. Torej vse ugodnosti, katere more ponuditi hotel. Zategadelj pozivljamo vse rojake slovenske, naj pridejo odkoderkoli v Gorico in hoče prenočiti v boljšem hotelu, naj se ustavijo v tem hotelu. Tu bo odslej vedno dovolj narodne družbe. Svoji k svojim!

— (Slovensko jezikovno vprašanje v tržaških magistratskih uradih pred državnim sodiščem.) Na pritožbo Matka Mandiča po odvetniku dru Gregorinu proti rešitvi tržaškega magistrata, s katero se je odbila slovenska ulega odbora za Martelančev spomenik z motivacijo, da je spisana v jeziku, ki ni jezik tržaške občine, vrši se danes 28. t. m. razprava pred c. kr. državnim sodiščem na Dunaju. Pritožbo zastopa dunajski odvetnik dr. Lenoch; magistrat zastopa dr. Milanich.

— (Čehi v Zagrebu) Nocoj bodo dospeli člani češkega planinskega društva, ki so potovali preko Ljubljane na hrvaško Reko ter nastopili svoje potovanje preko Dalmacije, Hercegovine in Bosne, v Zagreb. Na poziv hrvaškega planinskega društva so se sešla sinoči zagrebška društva in razne korporacije v Zagrebu, da se dogovore za sijajen vzprejem Čehov. Hrvatsko gledališče bo imalo svečano predstavo „Prodane neveste“, pred njo pa bo proslavila gospa M. Ružička Strozzi „Pozdrav češkej bračji“, katerega je zložil za to priliko dr. Avgust Harambašič.

— (Narodna dirka v Zagrebu) I. hrvaško društvo biciklistov priredi dne 9. maja veliko narodno dirko, pri kateri smejo dirkati člani vseh hrvaških in slovenskih biciklistskih društev.

* (Naši vojaki na Kreči.) Dopisnik „Köln. Ztg.“ je podal o mejnarodnem taborišču v Kaneji sladečo mišno sliko: Dobrosrčni Štajerci 87 pešpolka imajo pokrajinsko krasno pozicijo, zlasti pa stotnja Jenkova. Začuden si kupujejo Štajerci turškega konfetija, katerega jim ponujajo rujavi paglavci. Slovenci imajo lep razgled preko zelene Khanotike, preko vse Kanejske planjave, preko mesta in prebo morja tja do gorovja Spada. — Na več-halšču turške vojašnice, mej cestami, ki vodijo v Sudo in H-leppo, je vedno najbolj pisana družba, ki se pogovarja v različnejših jezikih. Da je pri tem veliko smehu, se umeje. Tam na tleh čepé turški trobentači ter trobijo iz vseh pljuč. Na daleč proč se vadijo Avstrijci, tikoma pri njih koraka italijanska mornarica, poleg tih pa se nekateri žogajo. Nemški in italijanski komendo se meša s turškim kričanjem, vsemu pa pritrjuje vršč zamorskih potepencev. Majhni in veliki paglavci, na pol nagi in z velikimi trebuh, se podé okoli vežbajočih se vojakov. Dolgokraki Škoti suvajo z nogami veliko žogo visoko v zrak, črni gledalci pa kriče in tulijo pri tem, da je joj. Turške ženske in turška dekleta se plazijo okoli

Štajercev, Italijanov in Angležev, dokler ne posedejo utrujene tam po travi poleg spečega osla. Potem pa sedé mirno, kakor da so iz kamna. Debela Arabka s strahovito krivimi nogami in s čudovito na notranjo stran zavrtimi palci se priziblje od nekod. Ogrnjena je v črn plašč z velikimi rumenimi cvetlicami; Arabka ve, da je krasna, saj je obseg njenega života malo manjši od 200 let stare kratske oljke, saj ve, da ima kakor oglje črne oči sredi rumenkastega „bela“ in ona ve, da je njen nosček prekrasno plohat, ne pa grdo ozek, dolg in špičast. In ker ljubi najbolj rumeno in črno barvo, ugajajo ji najbolj avstrijski častniki z rumeno črnimi portepaji.

* (13letna samomorilka.) Minolo nedeljo se je vrgla pod dunajski brsotniak domarjeva hči Rozika Kociča iz M. heij. Vlak ji je odtrgal glavo. Samomorilka je hotela zapeljati k samomoru tudi 9letno Franciko Kuleh. R. Kociča je bila sila nervozno in bolehalno dekletce.

* (Aretovani trgovci z dekleti.) Ta dni so aretovali v ruski Poljski nič manj nego 58 trgovcev z dekleti. Ta sramotna družba je zavelevala dekleta k izseljevanju ter jih je odvajala v sramotne hrčge Brazilije in Argentinije. Sveda so bili vsi ti nepoštenjakoviči — krivonoči ždi!

Književnost.

— „Vienac“, br. 17., prinaša to vsebino: U prolječe (1897) Spjevao Zmajeva. — Na smrtnoj uri. Novica. Napisao Vjenceslav Novak. (Svršetak.) — Rastanak Ingborga sa Frithjofom. VIII. pjevanje iz „Priče o Frithjofu“ od Izaije Tegnéra. U pomoć doslovnoga prijevoda sa švedskoga od profesora G. Šabca u Sanju, hrvatski prepjevao Vj. Novak. (Nastavak.) — Zdravi i bolešni. Priповiest. Piše A. M. S. — Tih uč je... Spjevao Rikart Katalinč Jurčev. — Galeb. Komedija u četiri čina. Ruski napisao A. P. Čehov, praveo Milan pl. Mareković (Nastavak.) — Josip Slezinger. Prvi srpski kapetnik knjaževske garde. Piše F. Š. Kuhač. (Nastavak.) — Zvijezde četovnice. Napisao Dragutin Hirc. (Nastavak.) — Hrvatske narodne pjesme. (Nastavak.) — Listak. K slikama. Književnost. Unjetaost Svaštice. — Slike: Peter Zrinjski. Pročelje školske zgrade. Naert A. P. Silovića.

Brzjavke.

Dunaj 28. aprila. Današnja seja poslanske zbornice kaže, da hočejo nemške stranke delati z obstrukcijo. Najprej sta Delvert in Schönerer stavila nujna predloga glede jezikovnih naredb. Ko je hotela zbornica začeti razpravo o točkah dnevnega reda, je Götz zahteval, naj se o teh nujnih predlogih takoj razpravlja, Funke pa je predlagal, naj se o Götzovi zahtevi imenoma glasuje. Zbornica je Götzov predlog odklonila in začela prvo čitanje zakonskega načrta o čekih. Abrahamowicz je predlagal, naj se načrt odkaze odseku 24 članov, dr. Schücker je zahteval, naj šteje odsek 32 članov, Funke pa je nasvetoval 36 članov in zahteval zopet glasovanje po imenih. Po trikratnem glasovanju po imenih je zbornica vzprejela Abrahamowiczev predlog. Potem je prišlo na vrsto prvo čitanje trgovinske pogodbe z Bolgarsko. Leber je govoril o raznih rečeh, katere ne spadajo k stvari, vsled česar so nastali viharji prizori. Sploh je zbornica jako razburjena, kakor za časa kritičnih dogodkov.

Dunaj 28. aprila. Splošno se sodi, da je politični položaj jako kritičen in govori se tudi, da utegne ministerstvo odstopiti, v katerem slučaju bi vlado najbrž prevzelo uradniško ministerstvo Kielmansegg Baquehem.

Dunaj 28. aprila. Kolosalno senzacijo obujajo napitnice cesarja Franca Jožefa in ruskega carja pri slavnostnem obedu v Peterburgu. Oba vladarja sta naglašala ozko prijateljstvo mej Rusijo in Avstrijo in zlasti povdarjala, da v popolni solidarnosti delujeta na dosego istega smotra.

Peterburg 28. aprila. Car je sam izročil grofu Goluchowskemu podeljeni mu veliki križec Andrejevega reda, fcm. Becku je car podelil briljante k redu Aleksandra Newskega. Splošno se je opazilo, da se je cesar Franc Jožef izredno dolgo posvetoval z grofom Ignatjevom.

Atene 28. aprila. Prebivalstvo se je pomirilo, ko je čulo, da so odstopili prestolonaslednik in generalni štab ter zapovednik mornarice, pač pa ni dvoma, da odstopi ministerstvo. Novo ministerstvo sestavi najbrž vodja opozicije Ralli.

Izborno deluje
Tanno-Chinin tinktura za lase
 okrepuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las.
 Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.
 Jedinna zaloga (90-16)
 lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1
 zraven mesarskega mostu.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

April	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
27.	9. zvečer	740.7	13.1	sl. zah.	skoro jas.	0.0
28.	7. zjutraj	741.4	11.0	brezvev.	skoro obl.	
	2. popol.	741.1	18.7	sr. jzah.	skoro obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 13.0°, za 1.4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 28. aprila 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	25	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	25	"
Avstrijska zlata renta	122	"	55	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	80	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	85	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	30	"
Avstro-ogerske bančne delnice	944	"	—	"
Kreditne delnice	352	"	65	"
London vista	119	"	50	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	60	"
90 mark	11	"	73	"
90 frankov	8	"	52	"
Italijanski bankovci	15	"	05	"
G. kr. cekini	6	"	65	"

Dne 27. aprila 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	154	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	"	75	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	"	70	"
Kreditne srečke po 100 gld.	201	"	50	"
Ljubljanske srečke	22	"	25	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	150	"	75	"
Tramway-društ. volj. 170 gld. a. v.	419	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	27	"

Dekle

stara 16 let, zmožno slovenskega in nemškega jezika v pisavi in v računstvu, želi vstopiti kot učenka v kako prodajalnico z mešanim blagom. — Vzprijemni pogoji naj se pošljejo upravnistvu „Slov. Naroda“ pod znakom „K. 3“.

Mesto hišnika

se takoj lahko nastopi. Oženjeni brez otrok imajo prednost. — Tesar ali mizar. (580-2)

Posredovalna pisarna za službe Th. Novotny
 Dunajska cesta št. 7.

Išče se
vinski hram

v bližini Ljubljane za blago ne dachu pod vrženo. (560-3)
 Več se izve pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

**Zastopniki
 za prodajo vina**

iščejo se za vsak večji okraj.
 Pismene ponudbe pod „zastop vina“ na upravnistvo „Slov. Naroda“. (569-4)

! Stanovanja!

S 1. avgustom oddajo se v najem še tri stanovanja v novi stavbi nasproti prihodnjemu sodniškemu poslopiju. (558-3)

Pri hiši je veliko dvorišče in lep vrt. Natančneje se izve pri gospodu Jenko-tu, pekovskemu mojstru na Marije Terezije cesti št. 5.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopni omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (15-95)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga do Trbiža.

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; des Selthal v Ansee, Ischl, Gmunden, Solnograd; des Klein-Reidling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; des Selthal v Solnograd, des Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; des Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Brogen, Gurth, Genova, Paris; des Klein-Reidling v Steyr, Linz, Budejevice, Pilsen, Marijina vasa, Heb, Francove vasa, Karlove vasa, Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. po popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. sveder mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 59 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lpakega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Ansee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genova, Gurth, Bregeca, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. sveder osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. sveder mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 6 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. sveder, ob 10. uri 25 min. sveder. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 58 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 8. uri 30 min. sveder, ob 9. uri 55 min. sveder. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

**Staroslavno žvepleno kopališče
 na Hrvatskem**

železniška postaja **Varaždinske toplice** pošta in brzovoj ob zagorski železnici (Zagreb-Čakovec).

Analiza po dvornem svetniku profesorju dr. Ludwigu l. 1894. 58° C vroč vrelce, žvepleno mahovje, nedosegljivo v svojem delovanju pri mišični skrajni in kosteni v členkih, boleznih v zgibih in otrpenju po vnetih in zlomljenih kostih, protinu, živčnih boleznih, boleznih v kolkih itd., ženskih boleznih, polnih in tajnih boleznih, kroničnih boleznih obistij, mehurnem kataru, škrofeljih, angleški bolezni, kovnih diskrazijah, n. pr. zastrupljenju po živem srebru ali svincu itd. (550-2)

Pitno zdravljenje pri boleznih v žrelu, na jabolku, prsih, jetrih, v želodcu in v črevih, pri zlati žili itd. itd.

Elektrika. — Masaža.

Zdravilišče z vsem komfortom, celo leto odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Prekasan velik park, lepi nasadi, lepi izleti. Stalna zdravniška godba, katero oskrbujejo člani orkestra zagrebske kr. opere. Plesne zabave, koncerti itd.

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje sleherni dan omnibus goste. Tudi so na razpolago posebni vozovi in se je zaradi istih prej obrniti na oskrbnistvo kopališča. Zdravniška pojasnila daje kopališki zdravnik doktor A. Longhino. — Prospekte in brošure razpošilja zastoj in poštine prosto oskrbnistvo kopališča.

Solicitatorja

popolnoma večšega slovenskega in nemškega jezika, v besedi in pismu in dobro izurjenega v sollicitatorskem poslu, vzprejme takoj

dr. Valentin Krisper

(585-1) odvetnik v Ljubljani.

Od danes naprej pričeni dobiti je vsak dan najslastnejši

sladoled

pri (582-1)

Jakobu Zalazniku

Ljubljana, Stari trg št. 21.

Stanovanja

se oddajo s prihodnjim terminom meseca avgusta v novozidani hiši (Ravnihar) v Špitalskih ulicah št. 7, in sicer:

V I. nadstropji jedno stanovanje s 5 sobami, kopališčem i. dr.

V II in v III. nadstropji po jedno stanovanje na ulico s 3 sobami in po jedno stanovanje na dvorišče z 2 sobama, s pritlikinami. (530-3)

Natančneje se poizve tam pri hišni oskrbnici.

RONCEGNO

najmočnejša naravna arsen in železo sodr-žujoča mineralna voda

prporočevana od prvih medicinskih avtoritet pri:

anemiji, klorosi, polnih, živčnih in ženskih boleznih, malariji itd.

Pitno zdravljenje uporablja se skozi celo leto.

Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in lekarnah.

Kopališče Roncegno Južno Tirolsko, postaja valsganske železnice,

1 1/2 ure oddaljeno od Tridenta, mineralna, blatna, parna kopelj, popolno zdravljenje z mrzlo vodo, elektroterapija, masaža, zdravilna gimnastika. Višina nad morjem 535 metrov, prekrasna lega, zaščiten od vetrov, dišeč, suh zrak, brez vsega prahu, stalna temperatura 18 do 22 stopinj. Zdravilišče prve vrste z obširnimi lepimi parkom, prekrasen razgled na dolomite, 200 sob za tuje, obedovalnice in bralne sobe, zdravniški salon. Povsod električna razsvetljava, zdravniška godba, lawn-tennis, Senčnata izprehajališča, lepi izleti. Sezona maj-oktober. Prospekte in pojasnila daje kopališko ravnateljstvo v Roncegno. (575-1)

Nagrobne vence

v največji izberi in po najnižjih cenah

trakove k vencem

z ali brez napisov v vseh barvah

(98-30) priporoča

Karol Recknagel.

Št. 14.138.

Razglas.

(583-1)

Radi velikega letnega živinskega sejma dne 3. maja letos se ne more vršiti ta dan odrejeno komisijonelno ogledovanje kónj na živinskem sejmišči poleg klavnice.

Tukajšnji razglas z dné 1. aprila t. l. preminja se torej v toliko, da se bode omenjeno ogledovanje in razredovanje kónj sicer v istem redu vršilo

dné 3. in 4. maja t. l. na prostoru pred Št. Petersko vojašnico

tako, da se bodo konji pripeljavali od St. Peterskega mostu ob drevoredu proti civilni bolnici in odpeljavali mej vojašnico in bolnico.

Lastniki kónj se opozarjajo, da oddajo še ne oddane naznanilnice, da oglasijo vse premembe o stánju svojih kónj od dné zglasovanja do ogledovanja, t. j. od 16. aprila do 3. maja, pri mestnem magistratu, ter da pripeljati dajo svoje konje ob označenem času k ogledovanju brez posebnega povabila.

Lastniki, katerih konji so začasno izven mesta, morajo jih pripeljati k razredovanju v mesto, ali pa prositi dovoljenja, da se smejo ogledati v kraju, kjer se nahajajo.

Kdor se temu brez postavnega uzroka ne pokori, se bode brezozirno zakonito kaznoval.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 22. aprila 1897.

Razpis služb.

Vsled sklepa občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane z dné 3. marca 1897, po katerem so službe uradnikov in slug pri mestni hranilnici ljubljanske stalne, razpisujejo se s tem pri tej hranilnici sledeče stalne službe, in sicer:

1. služba tajnika z redno plačo 1600 gld. in stanarino 300 gld. na leto,
2. služba kontrolorja z redno plačo 1300 gld. in stanarino 250 gld. na leto,
3. služba blagajnika z redno plačo 1300 gld. in stanarino 250 gld. na leto,
4. služba pristava z redno plačo 1000 gld. in stanarino 200 gld. na leto,
5. službi dveh asistentov z redno plačo po 700 gld. in stanarino po 150 gld. na leto in
6. služba sluge z redno plačo 400 gld. in stanarino 100 gld. na leto. —

Uradniki in sluga imajo pravico do dveh petletnic, ki so določene za tajnika po 150 gld., za druge uradnike po 100 gld. in za slugo po 50 gld. Prošnje za službe z dokazili o usposobljenosti vložiti je tekem 14 dnij pri podpisnem ravnateljstvu.

Od uradnikov zahteva se službena kavicja v visokosti omenjene redne letne plače.

V Ljubljani, dné 27. aprila 1897.

(587)

Ravnateljstvo mestne hranilnice ljubljanske.